REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZLATARU
STALNA SLUŽBA U ZABOKU
Matije Gupca 22, Zabok

Poslovni broj: Pn-110/2022-56

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Zaboku, po sucu toga suda Nadi Mohač, na prijedlog više sudske savjetnice- specijalistice Tanje Babić, u pravnoj stvari tužitelja Kristiana Cvitkušića iz Dugog Sela, Bjelovarska 109, OIB: 31806613029, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Miličević, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, kojeg zastupa punomoćnica Tamara Stanić Sertić, odvjetnica iz Zagreba, radi naknade štete, nakon dana 30. rujna 2026. zaključene glavne i javne rasprave, u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Jure Radalja, odvjetnika u Zagrebu i tužitelja osobno, dana 11. studenoga 2026.

p r e s u d i o j e

I.Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747 platiti tužitelju Kristianu Cvitkušiću iz Dugog Sela, Bjelovarska 109, OIB: 31806613029:

-s osnova neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti za tjelesno i duševno zdravlje iznos od 550,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 6. svibnja 2022. pa do isplate

-s osnova imovinske štete iznos od 42,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 11. studenoga 2026. pa do isplate

po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračuna za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

I. Utvrđuje se da je tužba povučena za iznos od 1.664,29 eur.

II. Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747 naknaditi tužitelju Kristianu Cvitkušiću iz Dugog Sela, Bjelovarska 109, OIB: 31806613029 parnični trošak u iznosu od 1.111,52 eur sa zateznim kamatama koje teku od 11. studenoga 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja Kristiana Cvitkušića za naknadu troškova parničnog postupka preko dosuđenog iznosa, kao neosnovan.

IV. Nalaže se tužitelju Kristijanu Cvitkušiću iz Dugog Sela, Bjelovarska 109, OIB: 31806613029 naknaditi tuženiku Euroherc osiguranje d.d., OIB: 22694857747, parnični trošak u iznosu 375,00 eura sa zateznim kamatama koje teku od 11. studenoga 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

V. Odbija se zahtjev tuženika Euroherc osiguranje d.d. Zagreb za naknadu troškova parničnog postupka preko dosuđenog iznosa, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi naveo da je dana 11.11.2021. godine u Lupoglavu stradao u prometnoj nezgodi kao vozač vozila reg. ozn. ZG 5215-HF te tom prilikom zadobio tjelesne ozljede. Za nezgodu je odgovoran vozač vozila reg.oz. ZG 2941-HD, koji je, ne poštujući prometna pravila u prometu propisana Zakonom o sigurnosti prometa na cestama (NN 67/08, 48/10, 74/11, 80/13, 158/13, 92/14, 64/15, 108/17, 70/19, 42/20),te uzrokovao predmetnu prometnu nezgodu. Vozilo štetnika je u vrijeme predmetne nezgode bilo osigurano kod tuženika po polici osiguranja od automobilske odgovornosti, broj police: 08108068456. Tužitelj je u štetnom događaju zadobio ozljede opisane u priležećoj medicinskoj dokumentaciji, a radi čega mu je pružena pomoć u Kliničkoj bolnici Dubrava u Zagrebu. Tužitelj potražuje sljedeću naknadu štete: zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, te za tuđu pomoć i njegu 17.000,00 kn. Gornji iznos tužitelj smatra pravičnom naknadom, imajući u vidu sljedeće činjenice:

- pretrpljeni bolovi, za koje potražuje iznos od 6.000,00 kn
- pretrpljeni strah, za koji potražuje iznos od 6.000,00 kn
- duševne boli zbog smanjenih životnih aktivnosti,

za koje potražuje iznos od 4.000,00 kn
- za tuđu pomoć i njegu, za koju potražuje iznos od 1.000,00 kn.

Tužitelj se dana 5. svibnja 2022. obratio odštetnim zahtjevom tuženiku koji je o istom odlučio kao pravno neosnovanom. Tužitelj sukladno čl. 1103. Zakona o obveznim odnosima potražuje zakonske zatezne kamate od dana nakon podnošenja odštetnog zahtjeva odnosno od 6. svibnja 2022. pa do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ne spori nastanak štetnog događaja, pasivnu legitimaciju kao niti odgovornost. Spori osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Ističe isključivu odgovornost na strani tužitelja jer na dan nezgode nije koristio sigurnosni pojas. Da je koristio sigurnosni pojas isti ne bi zadobio ozljedu, slijedom čega je šteta nastala isključivo radnjom tužitelja, odnosno njegovim propustom da koristi sigurnosni pojas, a što je bio dužan sukladno odredbi iz čl.163.st.1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, slijedom čega tuženu treba osloboditi odgovornosti primjenom odredbe iz čl.1067.st.2. ZOO-a, podredno osloboditi odgovornosti sukladno čl.1067.st.3. ZOO-a i čl.1092.st.1. ZOO-a. za omjer od 50%. Ističe da provedena fizikalna terapija nije u svezi sa predmetnom nezgodom (od dana 11.11.2021.god.) jer ista datira 4 mjeseca kasnije, već s nezgodom koju je tužitelj imao krajem 01/2022.god. Tuženik, uz sve prethodno navedeno, osporava i visinu zahtjeva tužiteljice s naslova naknade imovinske štete zbog tuđe pomoći i njege. Sporan je i zatraženi tijek kamata. Imajući u vidu navedeno, tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev i obvezati tužitelja da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka.

3. U podnesku od 3. veljače 2023. tužitelj u cijelosti osporava navode tuženika da na dan štetnog događaja ne bi bio vezan sigurnosnim pojasom, budući da isto ne proizlazi iz dokumentacije koja prileži spisu. Ističe kako čak i u slučaju da ne bi bio vezan sigurnosnim pojasom, osporava da bi navedeno bilo u uzročnoj vezi s nastankom štete. U konkretnom slučaju do prometne nezgode je došlo na način da je vozilo osiguranika tuženika u zavoju prešlo na prometnu traku tužitelja i na taj način udarilo tužitelja pri čemu je isti zadobio povrede, dakle postupanje osiguranika tuženika isključivi je uzrok nastanka štetnog događaja jer bi tužitelj bio povrijeđen bez obzira na nevezanost sigurnosnim pojasom, da nije bilo upravo početne protupravne radnje osiguranika tuženika. Opreza radi, tužitelj podredno ističe da se eventualna suodgovornost tužitelja koju tuženik iscrpljuje iz podatka o nekorištenju sigurnosnog pojasa ne bi automatski manifestirala samom činjenicom nekorištenja sigurnosnog pojasa. Iz medicinske dokumentacije vidljivo je kako se radi o ozljedama koje je moguće zadobiti bez obzira na vezivanje sigurnosnim pojasom. Vezano za visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, ističe se kako se tuženik neosnovano upušta u ocjenu zdravstvenog stanja tužitelja s obzirom na to da tuženik ne posjeduje dovoljna stručna znanja kako bi isto mogao procijeniti, kao ni analizirati medicinsku dokumentaciju tužitelja. Iz cjelokupne medicinske dokumentacije proizlazi da tužitelj trpi štetu po svim utuženim vidovima štete i kvalifikatornim okolnostima te da mu pripada naknada u punom iznosu specificiranom u tužbi. Povrede zadobivene u predmetnoj nezgodi značajno su utjecale na smanjenje životne aktivnosti tužitelja, a koji će stupanj utvrditi liječnici vještaci kao stručne osobe, kao i trajanje i opseg bolova i straha koje je tužitelj

pretrpio te tuđe pomoći i njege koja mu je bila potrebna nakon nezgode. Tuženik neosnovano prigovara utuženom tijeku zateznih kamata. Tijek kamata utvrđen je kogentnim propisima čl. 943. i 1103. Zakona o obveznim odnosima. Osim toga, tužitelj je, u skladu s načelima savjesnosti i poštenja te dužnosti suradnje sudionika u obveznim odnosima, dana 5. svibnja 2022. godine dostavio tuženiku cjelokupnu dokumentaciju potrebnu za donošenje odluke o osnovanosti odštetnog zahtjeva, čime je njegova obveza prema tužitelju dospjela. Sukladno čl. 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu odgovorni osiguravatelj je dužan u roku od 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva utvrditi osnovanost i visinu tog zahtjeva, dok u slučaju nemogućnosti utvrđenja konačnog iznosa štete oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamata i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. 4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid odštetni zahtjev na listu 7-8. spisa, dokumentaciju na listu 9-12. spisa, medicinsku dokumentaciju na listu 29-67. spisa, karton pacijenta na listu 78-159. spisa, u nalaz i mišljenje sudskih vještaka prim. dr. Marijana Huisa i mr. sc. Ivana Dubroje na listu 173-176. spisa.

4. Nakon provedenog vještačenja tužitelj je podneskom od 24. kolovoza 2026. precizirao tužbeni zahtjev tako da konačno potražuje:

- pretrpljene fizičke bolove, za koje potražuje iznos 350,00 EUR

- pretrpljeni strah, za koji potražuje iznos 200,00 EUR

- za tuđu pomoć i njegu (za 7 sati po cijeni jednog sata tuđe pomoći i njege u iznosu 6,00 EUR), za koju potražuje iznos 42,00 EUR.

4.1. Dakle, tužitelj je konačno postavljenim tužbenim zahtjevom povukao tužbu za iznos od 1.664,29 eur (17.000,00 kn=2.256,29 eur, 2.256,29 eur-592,00 eur=1.664,29 eur), a budući da se tuženik nije protivio povlačenju tužbe, temeljem čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., dalje ZPP), riješeno je kao pod toč. I. izreke rješenja.

5. U dokaznom postupku sud je izvršio u medicinsku dokumentaciju na listu 6-10. spisa, u cjelokupni spis sa skicom lica mjesta i fotoelaboratom prometne nezgode zajedno sa fotografijama na CD-u na listu 40-56. spisa, nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Igora Jakoplića od 5. rujna 2025. na listu 79- 82. spisa, nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka prof. dr. sc Davora Mayera od 3. veljače 2026. na listu 88-90. spisa, nalaz i mišljenje prim. dr. Marijana Huisa od 21.4.2026. na listu 115-116. spisa, saslušao tužitelja u svrhu dokazivanja.

6. Temeljem provedenog postupka, cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti, sukladno članku 8. ZPP-a ovaj sud nalazi tužbeni zahtjev tužitelja osnovanim u cijelosti.

7. Među strankama je bio nesporan nastanak predmetnog štetnog događaja, pasivna legitimacija tuženika, odgovornost za nastanak štetnog događaja pa sud na okolnosti koje među strankama nisu sporne nije provodio i cijenio posebne dokaze.

8. Sporna je bila visina neimovinske štete kao i doprinos tužitelja nastanku i visini štete zbog nekorištenja sigurnosnog pojasa.

9. U svom nalazu i mišljenju od 5. rujna 2025. (list 79-82. spisa) prometni vještak dipl. ing. Igor Jakoplić zaključuje da je prilikom ovopredmetnog štetnog događaja koji se dogodio na kolniku Ulice Ivana Horvatića u Lupoglavu došlo do bočnog sudara između prednjeg lijevog ugla vozila kojim je upravljao tužitelja OPEL reg.oznake ZG▫5215-HF i lijeve bočne strane osobnog vozila osiguranika tuženika SEAT reg.oznake ZG▫2941-HD. Prilikom sudara je vozilo OPEL kojim je upravljao tužitelj naglo usporeno i odbačeno u lijevo uz minimalnu rotaciju. Prema nađenim oštećenjima na oba vozila procjenjuje da je na vozilo OPEL kojim je upravljao tužitelj došlo do promjene brzine od oko 18 km/h. Tijela putnika su tada poletjela u odnosu na karoseriju vozila prema naprijed i u lijevo. Prema stanju pojasa prednjih sjedala se na konkretnom modelu ne može zaključivati da li je vozač bio vezan, a pogotovo jer u konkretnom slučaju nije došlo do aktivacije zračnih jastuka, pa najvjerojatnije niti do aktivacije pirotehničkih zatezača.

10. U svom nalazu i mišljenju od 3. veljače 2026. (list 88-90. spisa) vještak dr. Davor Mayer ističe da je tužitelj Kristian Cvitkušić stradao u prometnoj nesreći kao vozač osobnog vozila koje je prednjim lijevim kutem naletjelo na lijevi bok drugog vozila. Pri dinamici odigravanja prometne nesreće kakva je utvrđena prometnim vještačenjem, tijelo tužitelja je imalo tendenciju prisilnog polijetanja prema naprijed i ulijevo, što je bilo praćeno trzajnim zabacivanjem glave s istezanjem kralježnice, dominantno vratnog segmenta. Uz ovakvu dinamiku i utvrđenu promjenu brzine, tužitelj je mogao zadobiti istegnuće vratne i prsne kralježnice (trzajnu ozljedu) i to neovisno o tome je li u tom trenutku bio vezan sigurnosnim pojasom ili nije, budući da pojas ne pruža zaštitu od prisilnih pokreta glave. Dakle, vještačenjem nije moguće utvrditi je li tužitelj koristio sigurnosni pojas, ali ta okolnost nije u vezi s nastalom ozljedom. Iz naknadne medicinske dokumentacije (pregled fizijatra) slijedi da je tužitelj nakon kraćeg razdoblja tegoba iz štetnog događaja bio dobro s time da su ga nastavila boljeti leđa, da bi dva mjeseca kasnije ponovno stradao u prometnoj nesreći sa sličnim mehanizmom ozljeđivanja i ponovno nastalim istegnućem kralježnice, radi čega je upućen na fizikalnu terapiju. Iz ove kronologije zbivanja proizlazi da je propisana fizikalna terapija bila usmjerena tretiranju tegoba koje su zajednička posljedica obje doživljene prometne nesreće. Medicinski je opravdano zaključiti da je nakon prve nesreće (štetnog događaja) tužitelj bio djelomično oporavljen, prvenstveno u pogledu tegoba od strane vratnog segmenta kralježnice koje su se povukle, dok je dio tegoba od strane nižih segmenata kralježnice i dalje bio prisutan. Na takvo njegovo stanje nadovezala se druga prometna nesreća koja je reaktivirala tegobe, odnosno dovela do pogoršanja stanja. Udjele u kojima su prva prometna nesreća (štetni događaj) i druga, naknadna prometna nesreća sudjelovale u potrebi za pregledom fizijatra i provođenju fizikalne terapije nije moguće odrediti.

11. Tuženik je podneskom od 4. ožujka 2026. prigovorio nalazu i mišljenju prometnog vještaka dipl. ing. Igora Jakoplića u dijelu koji se odnosi na (ne)korištenje sigurnosnog pojasa od strane tužitelja (vozača), te je predložio dopunu vještačenja na sljedeće okolnosti: Vještak u nalazu navodi kako se "ne može sa sigurnošću utvrditi" je li vozač bio vezan jer nije došlo do aktivacije pirotehničkih zatezača. Tužena navodi da je ovakav zaključak manjkav jer se temelji isključivo na izostanku elektroničkog

zapisa ili mehaničkog traga na mehanizmu, dok vještak u potpunosti zanemaruje materijalne dokaze u kabini vozila koji upućuju na suprotno. Vještak konstatira oštećenje vjetrobranskog stakla i unutarnjeg ogledala, ali ih paušalno pripisuje naletu tijela suvozača. S obzirom na to da je smjer sile bio "od naprijed prema nazad i ulijevo", kinetička energija je tijela obojice putnika (vozača i suvozača) usmjerila prema naprijed. Tuženik smatra da oštećenja na središnjem dijelu vjetrobrana i ogledala upućuju na to da tijelo vozača (tužitelja) nije bilo fiksirano za sjedalo. Da je tužitelj bio pravilno vezan, njegovo tijelo bi bilo zaustavljeno prije kontakta s elementima unutrašnjosti koji su se nalazili izvan dosega vezane osobe. U medicinskom nalazu fizijatra stoji izjava tužitelja da je "udario glavom o vjetrobran". Predložio je usmeno saslušanje prometnog vještaka.

11.1. Nadalje, tuženik je u cijelosti prigovorio nalazu i mišljenju vještaka sudske medicine od dana 03.02.2026. te predložio usmeno saslušanje vještaka s obzirom da se vještak u svom nalazu nije očitovao o ključnom zapisu iz medicinske dokumentacije (fizijatrijski nalaz od 9. 3. 2022.) u kojem se izričito navodi priznanje tužitelja da u trenutku nezgode "nije bio vezan" te da je "udario glavom o vjetrobransko staklo". Tužena navodi da vještak ignorira izravno priznanje oštećenika dano liječniku u tijeku liječenja. Navod o udarcu glavom u vjetrobran tipičan je pokazatelj nekorištenja sigurnosnog pojasa kod čeonih ili kosih sudara. Vještak navodi da je došlo do istezanja vratne kralježnice, no propušta analizirati u kojoj bi mjeri pravilno korištenje sigurnosnog pojasa u tri točke ograničilo amplitudu pokreta trupa i glave tužitelja. Sigurnosni pojas fiksira torzo za sjedalo. Da je tužitelj bio vezan, kinetička energija koja se prenosi na vrat bila bi znatno manja, a kontakt s vjetrobranskim staklom bio bi tehnički nemoguć. Tuženik smatra da je nekorištenje pojasa u izravnoj uzročnoj vezi s težinom nastalih tegoba (tzv. reaktivacija starih ozljeda). Vještak zaključuje kako "nije moguće odrediti udjele" prve i druge nezgode u trenutnom stanju tužitelja. Ovakav je zaključak paušalan. Tuženik inzistira da vještak, uzimajući u obzir da su se tegobe nakon prve nezgode povukle (kako sam navodi), preciznije odredi u kojoj je mjeri doprinos tužitelja vlastitoj šteti (nekorištenjem pojasa u drugoj nezgodi) utjecao na pogoršanje već ranije kompromitiranog zdravstvenog stanja. Predložio je usmeno saslušanje vještaka sudske medicine sukladno čl.260.ZPP-a.

12. Glede neimovinske štete i tuđe pomoći i njege provedeno je medicinsko vještačenje po prim. dr. Marijanu Huisu koji je u svojem pisanom nalazu i mišljenju od 21. travnja 2026. (list 115-116. spisa) naveo da se na nalazu fizijatra navodi da je tužitelj u siječnju 2022. godine imao ponovnu prometnu nesreću nakon koje je pregledan u KBC Rebro. Pregledom dana 21.04.2026. nije utvrdio bilo kakvih trajnih posljedica, pitanje razgraničenja u stvarnosti ne postoji. Dana 12.11.2021. godine tužitelj gospodin Kristian Cvitkušić zadobio je u prometnoj nesreći istegnuće mišića uz vratnu i grudnu kralježnicu. Radi se o tjelesnoj (lakoj) ozljedi koja nije iziskivala kontrolne preglede ni dodatnu kliničku obradu. Liječenje je trajalo najviše 14 dana. Radi zadobivenih ozljeda tužitelj je trpio fizičke bolove srednjeg intenziteta 2 dana, te povremene bolove slabog intenziteta 12 dana. Primarni strah / strah koji se javlja u trenutku ozljeđivanja / bio je jakog intenziteta i kratkog trajanja. Sekundarni strah / strah od ozljeda i njihovih posljedica / bio je srednjeg intenziteta u trajanju od 1 dana, a na isto se nastavlja kasni strah / zabrinutost, bojazan / u trajanju od 7 dana. Ozljeda kod tužitelja nije prouzročila smanjenje opće životne aktivnosti. Potreba tuđe pomoći i njege bila je potrebna 7 dana 1 sat dnevno.

13. U podnesku od 24. kolovoza 2026. tužitelj je naveo da nema primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka prim. dr. Huisa s obzirom na to da je isto izrađeno nepristrano, objektivno i u skladu s pravilima struke. Tužitelj nadalje ističe da su Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne (danas neimovinske) štete posljednji put mijenjani u lipnju 2020. (pravno shvaćanje zauzeto na drugoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (2/20) održane 5.3.2020. i 15.6.2020., izvod iz zapisnika broj Su-IV-47/2020-5) kada su povišeni za 50%, uz obrazloženje Vrhovnog suda da su za izmjenu između ostalog korišteni podaci Državnog zavoda za statistiku o stopi inflacije mjerenoj indeksom promjena potrošačkih cijena u odnosu na početnu 2002. godinu. Slijedom navedenog tužitelj smatra da je i prilikom donošenja odluke u predmetnom postupku potrebno uzeti u obzir i stopu inflacije koja je slijedila nakon 2020. te tako uvažiti realan gospodarski kontekst, s posebnim naglaskom na stopu inflacije i rast potrošačkih cijena čime se doprinosi ujednačenijoj i pravednijoj sudskoj praksi.

14.Tuženik je podneskom od 3. rujna 2026. naveo da uzimajući u obzir nalaz i mišljenje kombiniranog prometnog i sudskomedicinskog vještačenja (vještaci prof. dr. sc. Davor Mayer i dipl. ing. Igor Jakoplić), iz kojeg nedvojbeno proizlazi da tužitelj pri utvrđenoj dinamici predmetne nezgode nije zadobio ozljede na čiji bi nastanak ili intenzitet korištenje sigurnosnog pojasa imalo utjecaja, odustaje od prijedloga za usmenim saslušanjem vještaka sudske medicine i vještaka prometne struke na glavnoj raspravi. U odnosu na preostali, smanjeni dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 592,00 EUR, tuženik u cijelosti osporava isti kako po osnovi, tako i po visini. Imajući u vidu nalaz i mišljenje sudskog vještaka prim. dr. Marijana Huisa, razvidno je da se u konkretnom slučaju radi o neznatnoj povredi prava osobnosti. Vještak je utvrdio izrazito nizak intenzitet i kratko trajanje fizičkih bolova (svega 2 dana srednjeg intenziteta), kao i sekundarnog straha (svega 1 dan srednjeg intenziteta), dok je potreba za tuđom pomoći i njegom svedena na zanemarivih 7 sati ukupno (1 sat dnevno kroz 7 dana). Izostali su bilo kakvi vanjski znakovi ozljeđivanja, objektivni klinički nalazi ili kontinuitet liječenja (tužitelj nije obavio niti jedan kontrolni pregled). Sukladno članku 1100. stavku 3. Zakona o obveznim odnosima (ZOO), prilikom odlučivanja o pravičnoj novčanoj naknadi sud vodi računa o važnosti povrijeđenog dobra i težini povrede. S obzirom na to da utvrđeni intenzitet i trajanje bolova i straha ne opravdavaju dosuđivanje novčane naknade, tužitelju uopće ne pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu jer se radi o lakoj, prolaznoj tegobi koja nije ostavila nikakve reperkusije na njegovo zdravstveno i opće stanje. Tuženik se izričito protivi pokušaju tužitelja da visinu zahtjeva neosnovano uveća pozivanjem na stopu inflacije od 36,3% nakon 2020. godine. Naime, Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade neimovinske štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz lipnja 2020. godine već su u sebi u potpunosti obuhvatili, akumulirali i anticipirali ekonomska kretanja i inflatorne pritiske u dugogodišnjem razdoblju od zadnje izmjene (još od 2002. godine). Vrhovni sud je podizanjem rasta naknada za 50% u 2020. godini postavio stabilan i ujednačen pravni standard unutar kojeg je inflacija već apsorbirana. Selektivno i kumulativno dodavanje novih postotaka inflacije na već jednom drastično uvećane kriterije dovelo bi do neosnovanog obogaćenja tužitelja i narušavanja zakonskog načela ujednačenosti sudske prakse. Slijedom navedenog, sporan je i traženi tijek zateznih kamata od 06.05.2022. godine, te iste mogu teći najranije od dana donošenja prvostupanjske presude. S obzirom na to da je tužitelj povukao tužbu u dijelu od

1.664,29 EUR, tuženik temeljem članka 158. stavka 1. ZPP-a ističe zahtjev za naknadu parničnih troškova koji mu pripadaju za taj povučeni dio parnice.

15. Dakle, provedenim sudsko-medicinskim i prometnim vještačenjem, koje ovaj sud prihvaća kao stručno, objektivno i sačinjeno sukladno nalogu suda, nije nedvojbeno utvrđena činjenica (ne)korištenja sigurnosnog pojasa od strane tužitelja, a navedena činjenica ne može se nedvojbeno utvrditi ni iz ostalih izvedenih dokaza. S obzirom da je vještak prof. dr. sc. Davor Mayer zaključio da korištenje ili nekorištenje pojasa nije u vezi s nastalom ozljedom, sud smatra da je neosnovan tuženikov prigovor suodgovornosti tužitelja zbog nekorištenja sigurnosnog pojasa, pa je i sam tuženik podneskom od 3. rujna 2026. odustao od prijedloga za usmenim saslušanjem vještaka sudske medicine i vještaka prometne struke na glavnoj raspravi.

16. Nadalje, sud je prihvatio nalaz i mišljenje prim. Dr. Marijana Huisa kao jasan, stručan i argumentiran, imajući u vidu da je isti izrađen na temelju cjelokupne medicinske dokumentacije i zdravstvenog kartona tužitelja, a da je to tako potvrđuju i same stranke koje nisu imali nikakvih prigovora niti predlagale novo vještačenje.

17. Na temelju izvedenih dokaza sud nalazi utvrđenim da je tužitelju u predmetnom štetnom događaju povrijeđeno pravo osobnosti, i to pravo na tjelesno i duševno zdravlje, sukladno odredbi čl. 19. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) čime mu je prouzročena neimovinska šteta iz čl. 1046. ZOO-a, a utvrđena težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju dosudu pravnične novčane naknade sukladno odredbi čl. 1100. st. 1. ZOO-a.

18. Uzevši u obzir, kako je ozljeda koje je tužitelj zadobio u prometnoj nezgodi u vidu istegnuća mišića uz vratnu i grudnu kralježnicu, prouzročila fizičke bolove srednjeg intenziteta 2 dana te povremene bolove slabog intenziteta 12 dana, kao i primarni strah koji se javlja u trenutku ozljeđivanja jakog intenziteta i kratkog trajanja, sekundarni strah srednjeg intenziteta u trajanju od 1 dana, te kasni strah u trajanju od 7 dana, ocjena je ovog suda da se ne može raditi o beznačajnoj tjelesnoj ozljedi, te da kvalifikacijski kriteriji opravdavaju dosuđenje naknade štete.

19. Odluku o visini pravične novčane naknade sud je donio sukladno pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 5. ožujka i 15. lipnja 2020. kojim su promijenjeni Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 29. studenog 2002., br. Su-1331-VI/02 i 1372-11/02, u primjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01), na način da se tada prihvaćeni iznosi naznačeni u novčanim jedinicama (kune) povećavaju za 50%. Navedeni kriteriji i tako povećani iznosi (za 50%) u primjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 - ZOO/05) kada sudovi odlučuju o visini pravične novčane naknade neimovinske štete u slučaju povrede prava osobnosti, primjenjivat će se i na obvezne odnose nastale nakon 1. siječnja 2006. i stupanja na snagu ZOO/05.

20. Prilikom odmjeravanja pravične novčane naknade zbog povrede prava osobnosti na fizičko i duševno zdravlje sud je imao u vidu nalazom i mišljenjem

vještaka utvrđenu vrstu i težinu zadobivene ozljede, dužinu trajanja i intenzitet fizičkih bolova te karakter, jačinu i trajanje straha kod tužitelja. Sud je stoga tužitelju odmjerio pravičnu novčanu naknadu zbog povrede prava osobnosti na fizičko i duševno zdravlje, kako slijedi: - za pretrpljene fizičke bolove u iznosu od 350,00 eura, - za pretrpljeni strah u iznosu od 200,00 eura, - što ukupno iznosi 550,00 eura.

21. Odluku o visini naknade imovinske štete s osnova tuđe pomoći i njege sud je donio temeljem slobodne ocjene imajući u vidu da su tuđu pomoć i njegu tužitelju pružale nestručne osobe, članovi obitelji, a slobodnom ocjenom sud je utvrdio da prema mjesnim prilikama cijena nestručne tuđe pomoći i njege iznosi 6,00 eura po satu. Kako je tužitelju tuđa pomoć i njega bila potrebna u trajanju od ukupno 7 dana po jedan sat, sud je po toj osnovi utvrdio da njegova imovinska šteta iznosi 42,00 eura, pri čemu je cijenu sata tuđe pomoći i njege sud utvrdio i dosudio primjenom odredbe čl. 223. ZPP-a.

22. Temeljem čl. 1103. ZOO-a obveza pravične novčane naknade na isplatu neimovinske štete dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe.

22.1. Dan podnošenja odštetnog zahtjeva nije bio sporan (5. svibnja 2022.)

22.2. Naime, što se tiče nenovčane imovinske štete koja je poznata tek s donošenjem sudske odluke dospijeće obveze štetnika nastaje dakle tek trenutkom donošenja sudske odluke (čl. 89. st. 2. i čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima „Narodne novine“, broj 35/05 i 41/08).

22.3 Vrhovni sud Republike Hrvatske je u odluci Rev 702/2022-2 od 6. srpnja 2022. naveo da u situaciji kada sud utvrđuje visinu naknade za tuđu pomoć i njegu (koji trošak oštećeni nije imao prema trećim osobama) prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, zatezne kamate na dosuđeni iznos naknade za taj vid štete, teku od donošenja sudske odluke.

22.4. Kako je sud utvrđivao cijenu sata tuđe pomoći i njege u vrijeme donošenja sudske odluke, a pomoć mu je pružala majka, to je na ovaj vid štete dosudio tužitelju zakonsku zateznu kamatu od dana donošenja presude.

23. Tužitelju su dosuđene zakonske zatezne kamate sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a i čl. 29. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21 i 114/22) te čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 156/2022).

24. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. ZPP, čl. 155. ZPP i čl. 158. st. 1. ZPP, a trošak se odnosi na trošak zastupanja po odvjetniku, koji je odmjeren prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (''Narodne novine'' broj 138/23, dalje Tarifa).

24.1. Tužitelj je djelomično povukao tužbu podneskom od 24. kolovoza 2026., tako što je smanjio svoj tužbeni zahtjev. Stoga tuženiku pripada pravo na naknadu troškova koje je imao u vezi dijela tužbenog zahtjeva za koji je zahtjev smanjen neovisno o uspjehu u sporu, jer se radi o slučaju u kojem su troškovi izračunati prema vrijednosti predmeta spora ranijeg zahtjeva iz tužbe (2.256,29 eura) bili veći od

troškova izračunatih prema vrijednosti smanjenog-konačnog tužbenog zahtjeva (592,00 eura; tako VSRH u Rev 2603/11 od 19. veljače 2013. i dr.).

24.2. Podnescima od 3. rujna 2026. i 29. rujna 2026. tuženik je tražio trošak u odnosu na povučeni dio zahtjeva i to trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu 250,00 eur, pristup na ročište dana 2. ožujka 2023. u iznosu od 250,00 eur, sastav podneska od 4. ožujka 2026 u iznosu od 250,00 eur, sastav podneska od 3. rujna 2026. u iznosu od 250,00 eur, sastav podneska od 29. rujna 2026. u iznosu od 125,00 eur.

24.3. Tuženiku pripada pravo na razliku troškova izračunatih prema vrijednosti predmeta spora zahtjeva za isplatu 2.256,29 eura u odnosu na troškove izračunate prema vrijednosti smanjenog tužbenog zahtjeva 592,00 eura, odnosno razlika troškova za sastav odgovora na tužbu visini od 50 bodova, pristup na ročište dana 2. ožujka 2023. u visini od 50 bodova, sastav podneska od 4. ožujka 2026 u visini od 50 bodova, odnosno ukupno 150 bodova. Obzirom na vrijednost boda prema Tbr. 52/3 i Tbr. 54. Tarife tuženiku pripada iznos 300,00 eura, odnosno uvećan za 25% PDV-a iznos 375,00 eura, slijedom čega je riješeno kao u toč IV. izreke rješenja dok je preko dosuđenog iznosa troškova sud odbio zahtjev za naknadu troškova postupka kao neosnovan.

25. Tužitelju je prema vrijednosti predmeta spora smanjenog tužbenog zahtjeva i Tarifi priznat sastav tužbe = 50 bodova (Tbr. 7. toč 1. OT), sastav obrazloženog podneska od 3. veljače 2023. = 50 bodova (Tbr. 8. toč. 1. OT), sastav podneska od 15. veljače 2023. = 12,50 bodova (Tbr. 8. toč. 4. OT), sastav podneska od 29. listopada 2024. = 12,50 bodova (Tbr. 8. toč. 4. OT), sastav obrazloženog podneska od 18. veljače 2026. = 50 bodova (Tbr. 8. toč. 1. OT), zastupanje na pripremnom ročištu od 2. ožujka 2023. = 50 bodova (tbr. 9. toč. 1. OT), sastav obrazloženog podneska od 20. kolovoza 2026. = 50 bodova (Tbr. 8. toč. 1. OT), zastupanje na ročištu održanom 30. rujna 2026. = 50 bodova, (tbr. 9. toč. 1. OT), što ukupno iznosi 325 bodova.

25.1. Vrijednost jednog boda prema Tbr. 52/3 i 54 Tarife iznosi 2,00 eura, te tužitelju pripada iznos 650,00 eura, odnosno uvećano za 25% PDV-a ukupno 812,50 eura.

25.2. Sud nije priznao tužitelju trošak sastava podnesaka od 12. veljače 2024., 16. rujna 2024., 5. rujna 2025., kao ni trošak sastava podneska od 6. ožujka 2026. kojim dostavlja u spis potvrdu o uplati predujma jer isti nisu bili potrebni za vođenje ove parnice u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a. Sud tužitelju nije priznao ni trošak sastava podneska od 20. kolovoza budući da se isti ne nalazi u spisu.

25.3. Sud nije priznao tužitelju trošak zastupanja na ročištu za objavu presude budući da punomoćnik tužitelja tom ročištu nije pristupio.

25.4. Navedenim troškovima dodani su troškovi s osnova uplaćenog predujma za medicinsko vještačenje dana 6. ožujka 2026. u iznosu od 200,00 eura, a ne 800,00 eur kako je to neosnovano zatražio tužitelj, jer je navedeni trošak bio svrhovit za vođenje postupka neovisno o uspjehu stranaka u parnici.

25.5. Tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu 69,02 eura, koju je uplatio prilikom podnošenja tužbe dana 17. listopada 2022. te trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu 30,00 eura.

25.6. Slijedom navedenog, tužitelju je valjalo dosuditi parnični trošak u sveukupnom iznosu 1.111,52 eura dok je preko dosuđenog iznosa troškova odbio zahtjev za naknadu troškova postupka kao neosnovan.

26. Na tako dosuđene iznose parničnog troška tužitelju i tuženiku pripada i zatezna kamata od dana presuđenja pa do isplate temeljem čl. 29. ZOO-a i čl. 151. st. 3. ZPP-a.

27. Slijedom navedenog, sud je odlučio kao u izreci.

U Zaboku 11. studenoga 2026.

Sudac

Nada Mohač

Viši sudski savjetnik- specijalist

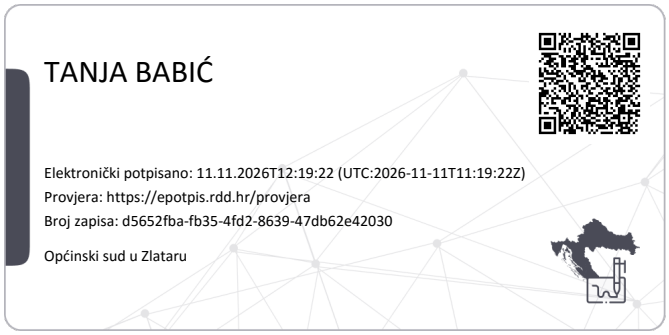
Tanja Babić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana, putem ovog suda nadležnom županijskom sudu, pismeno u tri primjerka. Ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave ovjerenog prijepisa iste.

Dostaviti :

1. Punomoćnik tužitelja Tomislav Miličević, odvjetnik u Zagrebu,
2. Punomoćnica tuženika Tamara Stanić Sertić, odvjetnica iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088f-f61e1**

Kontrolni broj: **0e34c-339c1-2bf79**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.